

klassen hänförda mindre eldfarliga oljor; men då motionärens yrkande afser endast ett slag af dessa oljor, eller fotogén, får Utskottet, som anser en sådan partiel förändring, som den motionären nu föreslagit, icke, åtminstone för det närvarande, vara lämplig eller nödig, på detta och i öfrigt anförda skäl hemställa,

att Herr Uhers ifrågavarande motion icke måtte till någon åtgärd föranleda.

Stockholm den 4 April 1877.

På Utskottets vägnar:

EUG. CLAIRFELT.

N:o 25.

Ank. till Riksd. Kansli den 4 April 1877, kl. 12 midd.

Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts utlåtande N:o 6, i anledning af väckt förslag om underdånig skrifvelse angående förändrade föreskrifter i fråga om mätning af mindre fartyg.

Uti en till Utskottet remitterad motion (N:o 124) föreslår motionären Herr *J. G. Jansson*, att Riksdagen ville i afseende å sådana mindre fartyg, hvilka äro underkastade mätning, besluta en skrifvelse, det täcktes Kongl. Maj:t förordna att dessa skola mätas till skarndäckets öfre kant samt att mätningen får verkställas i den stad, der skeppsmätare har sitt kontor.

Såsom af motionen framgår, önskar motionären förändring af vissa bestämmelser i Kongl. förordningen af den 15 Maj 1874 angående mätning af handelsfartyg; dels rörande beräkningsgrunden för uppmätning af i motionen antydda mindre fartyg, dels ock rörande stället der mätningen borde försiggå.

I afseende å grunden för uppmätning af sådana fartyg, som i motionen synas vara afsedda, eller de som i förenämnda Kongl. förordning hänföras under Klass I, d. v. s. med längd af högst 51,33 fot, är i §§ 11 och 13 af gällande instruktion för skeppsmätare stadgad att, derest de äro antingen helt öppna, mindre än halft däckade eller ock däckade till hälften eller mera, men med däckets delar liggande under $\frac{1}{6}$ af fartygets djup, så bör rymden mätas från skarndäckets öfverkant. Endast vid det fall, att fasta däckets motsvarar eller öfverstiger fartygets halfva längd och derjemte icke ligger djupare under skarndäckets öfverkant än $\frac{1}{6}$ af fartygets inre djup, mätes rymden från fasta däckets underkant. Det är således endast vid mätning af så beskaffade fartyg, nu stadgade mätningssätt skiljer sig från det af motionären förordade.

Såsom skäl för den ändring, motionären föreslår, uppgifves att författningen nu tillämpas på sådant sätt, »att öppna fartyg få ett betydligt högre tontal än de som äro halfdäckade», och anföres såsom exempel härå, att ett fartyg, som första året mättes till 44 tons såsom öppet, andra året såsom halfdäckadt erhöi i mätbrevet endast 29 tons, utan förändring i byggnadssättet.

Den skilnad i tontal, som ett och samma fartyg, mätt såsom öppet och sedan det blifvit halfdäckadt, af motionären i anförda exempel uppgifves hafva erhållit, kan, enligt hvad Utskottet af fullt sakkunnig person inhemtad, icke med ett rätt iakttagande af förordningens och instruktionens bestämmelser uppkomma, för så vidt ej, samtidigt med däckets anbringande, annan förändring i byggnadssättet vidtagits, utan har, derest så ej varit fallet, den angifna stora skilnaden i tontal berott på felaktig tillämpning af föreskrifterna rörande uppmätning, och har vederbörande deri genom öfverklagande kunnat kostnadsfritt erhålla rättelse.

Ej blott enär ofvan angifna bestämmelser i afseende å olika mätningssätt synas betingade deraf, att halfdäckade fartyg i allmänhet ej torde kunna belastas djupare än intill däckets höjd, men äfven enär ifrågavarande författning ej varit tillämpad längre tid än sedan den 1 April 1875 och således tillräcklig erfarenhet för dess möjliga behof af ändring svårigen kan anses vara vunnen, och då dessutom bestämmelserna uti

ifrågavarande hänseende befinnas likartade hos de flesta andra sjöfarande nationer, i samfärdsel med hvilka den fördel just genom sagda författning vunnits, att mätbref äro ömsesidigt gällande, kan Utskottet ej dela motionärens åsigt om lämpligheten att nu häri ifrågasätta ändring.

Hvad angår motionens andra del, eller att fartygsmätning borde få verkställas å ort, der skeppsmätare har sitt kontor, har Utskottet inhemtat att författningens bestämmelser i sagda hänseende bero derpå, att, för så vidt inredning i färdigt fartyg förekommer, nu föreskrifna noggranna mätningssätt för inom landet nybygdt fartyg icke fullständigt kan användas, derest ej under byggandet föregående uppmätning skett. Om än under de två första åren af den nya författningens tillämpning, då flertalet äldre svenska fartyg blifvit ommätta, tillkallad mätare möjligen ej skyndsamt kunnat infinna sig vid hvarje mera aflägsen fartygsbyggnadsplats, torde deremot, derest anmälan i tid göres, numera längre dröjsmål ej vara att befara, helst ej mindre än 36 skeppsmätare äro kring landets kuster stationerade.

I afseende å ej inredda mindre fartyg medgifver författningen redan, att mätning får ske först sedan de, färdiga, blifvit förda till ort, der mätarekontor finnes.

Af nu anförda skäl hemställer Utskottet,
att ifrågavarande motion ej må till någon åtgärd
föranleda.

Stockholm den 4 April 1877.

På Utskottets vägnar:

EUG. CLAIRFELT.